

نارسایی کلیوی چیست؟

نارسایی حاد کلیوی عبارت است از کاهش عملکرد کلیوی به صورت ناگهانی و به طور کامل که در طول چند ساعت تا چند روز ایجاد می‌شود.

علائم بیماری:

۱- بیمار ممکن است شدیداً ناخوش احوال و خواب‌آلود باشد.

۲- تهوع مداوم، استفراغ و اسهال داشته باشد.

۳- غشاهای مخاطی و پوست خشک است.

۴- تنفس ممکن است بوی ادرار بدهد.

۵- گیجی، سردرد، گرفتگی عضلات و تشنج نیز ممکن است بروز کند.

یافته‌های آزمایشگاهی:

۱- افزایش سطح BUN و کراتینین خون

۲- افزایش سطح پتاسیم (K)

۳- افزایش سطح فسفر (P)

۴- کاهش سطح کلسیم (Ca)

طبقه بندی نارسایی حاد کلیوی:

۱- **منشاء قبل از کلیه:** در این نوع نارسایی، خون‌رسانی به کلیه‌ها کاهش می‌یابد.

از جمله عوامل آن کاهش فشار خون، علل قلبی مانند نارسایی قلب، سوختگی، اسهال و دهیدراتاسیون (کاهش میزان آب بدن) می‌باشند.

۲- **منشاء بعد از کلیه:** در این نوع به ادرار ساخته شده اجازه خروج از کلیه مجاری ادراری یا مثانه داده نمی‌شود.

۳- **منشاء خود کلیه:** اختلافاتی را شامل می‌شود که در خود کلیه سبب نارسایی کلیه (پارانسیم کلیه) می‌شوند. که یکی از علل اصلی آن ATN (نکروز حاد توبولی) است.

- تغذیه درمانی:

- بیمار باید روزانه توزین شود، اگر بیمار دچار کاهش وزن شده است این بدان معنا است که کالری بدن او تأمین نشده است، بهتر است برای تأمین کالری از کربوهیدراتها استفاده کرد.

- اگر بیمار افزایش وزن دارد و یا دچار کاهش وزن نشده است باید به احتیاس مایعات در بدن او مشکوک شد که در این مواقع مصرف مایعات باید محدود گردد.

- در مرحله‌ای که میزان ادرار بیمار کاهش یافته است برای پیشگیری از تجمع مواد سمی، مصرف پروتئین روزانه باید به ۱ گرم به ازای هر کیلو وزن بدن محدود شود.

- مصرف غذایی حاوی پتاسیم محدود گردد.



- مصرف غذاهای حاوی فسفر مانند میگو را کاهش دهیم.



- در مرحله دیورتیک نارسایی حاد کلیوی، (زمانی که ادرار بیمار در حال افزایش است) رژیم غذایی او باید پر پروتئین و پر کالری باشد و بیمار به برگشت تدریجی فعالیت‌ها تشویق شود.